

Hebræerbrevet

kapitel 3

¹ Derfor,

hellige brødre,
I som har fået det himmelske kald:

Se hen til vor bekendelses apostel
og ypperstepræst, Jesus,

² som var tro mod Gud, der havde
indsat ham,

ligesom Moses var det i hele hans hus.

³ For Jesus er blevet kendt værdig
til så meget større herlighed end
Moses, som den, der bygger et hus,
nyder større ære end huset selv.

I. Betragt Jesus i lys af Moses!

Derfor ... (som i 2,17)

– FORDI ...

- ... Guds Søn blev menneske
- ... led og døde (2,5-10)
- ... sejrede over døden ... døden er ædt op af Jesu død (2,14-15)
- ... har sonet synden (2,17).

Beskrivelsen af, hvem vi er:

- **Hellige** – 2,11: Han har helliget os – udskilt, taget os til sig som sine.
- **Brødre** – 2,17: Han blev som vi er.

Det må åbenbares for os ved evangeliet. Hør det – så I kan tro det om jer selv – og om hinanden!

- **har fået set himmelske kald** -

Kaldet udgår fra Gud : Luk 2,10-12:

Se hen til JESUS:

- 2,8-9: Ser Jesus fornedret
- 7,4: Se, hvor stor han er
- 11,27: så den usynlige (ikke se-bare)
- 12,2: udholdenhed, idet vi ser hen ...
- 12,3: Hold jer ham for øje

vor bekendelses udsending og ypperstepræst

”Bekende” = ”sige det samme som”

?? SKULLE VI SÅ vende tilbage til religiøsitet uden Jesus? Uden hans lidelse og død? Uden hans offer? Vende tilbage til jødedommen med en ”acceptabel” Jesus (som kun er profet og forbillede og inspirator).

Hvorfor danskere i Niqab, Burka, Hijab.

Hvorfor forlader danske kristne troen?

Tro / trofast er altid troskab i forhold til det, Gud har ”indsat” et menneske til at gøre:

VORES FRELSE hviler trygt på at JESUS var og er trofast.

Moses, det store navn i jødedom 4 Mos 12,7

Kap. 1-2: Sammenligning ml. Jesus og englene.

Kap. 3: Sammenligning ml. Jesus og Moses.

Jesus’ herlighed ~ Hus-bygmesteren

Moses’ herlighed ~ Huset

Moses: bygget af Gud.

Jesus: Bygmesteren – Gud.

?? Hvorfor da vende ryggen til Jesus, og gå til Moses? Det er jo ikke nogen mulighed! Det er en misforstået Moses, I vender jer til.

⁴ Ethvert hus har en bygmester, men den, der har bygget alle ting, er Gud.

⁵ Og vel var **Moses tro som tjener i hele hans hus** for at vidne om det, som engang skulle forkyndes;

⁶ men Kristus er det som søn over hans hus.

Hans hus er vi,

dersom vi holder fast ved den frimodighed og den stolthed, vort håb giver os.

⁷ Derfor,

som Helligånden siger:

**Om I dog i dag ville lytte til ham!
⁸ Gør ikke jeres hjerter hårde
som ved oprøret,
på fristelsens dag i ørkenen,**

⁹ da jeres fædre udæskede mig og satte mig på prøve, skønt de havde set mine gerninger i fyrre år.

¹⁰ Derfor følte jeg afsky for den slægt, og jeg sagde: De farer altid vild i deres hjerte, og de kender ikke mine veje.

Moses var tro / trofast ...

- Tjener i huset (4 Mos 12,7).
- Moses så den usynlige (Hebr 11,26).

vidne om der, der engang skulle forkyndes:

EVANGELIET om JESUS

Luk 24,44 og 46 (Luk 16,31; 9,3. 1 Pet 1,11)

Kristus er det som Søn over Guds hus

- Joh 17,10 & 16,15

Hans hus er vi

- 1 Kor 3,16; 6,19-20;
2 Kor 6,16b; Åb 21,3

Dersom vi holder fast ...

- "banebryderen" 2,10; 3,1; 2.17
- vort håb giver os.
Håbe på: 1,14: Frelse;
Vi er hans brødre 2,11-13.

II: Forhærd ikke jeres hjerter!

Derfor ... Fordi det forholder sig sådan med Moses og Kristus.

Helligånden siger: Hebr 9,8; 10,15; 4,7.

Salme 95,7-11

... hjerter hårde: Forklares i vers 12-15

Matt 19,7: Vedr. troskab og ægteskab

Mark 16,14: Vedr. opstandelsen

oprøret = Meriba

fristelsens dag = Massa

- 2 Mos 17,1-7 (*Han kaldte stedet "Massa" og "Meriba", fordi israelitter kom med anklager, og fordi de udæskede Herren og sagde: "Er Herren hos os eller ej?"*)
- 4 Mos 20,2-5 og 13: *Det er Meribas vand, hvor israelitterne kom med anklager mod Herren, og hvor han viste sin hellighed på dem.*

Udæske = udfordre; provokere; opfordre til at give udtryk for en holdning; udæske om en mening i en sag.

"Udfordre til kamp" (Holberg-ordbogen)

(Af-æske: Af-tvinge).

Følte afsky = væmmes, afskyede,

- Fare vild i naturen
- Fare vild iblandt mennesker

¹¹ Så svor jeg i min vrede: De skal aldrig komme ind til min hvile. ¹² Se til, brødre, at der aldrig i nogen af jer skal være et ondt, vantro hjerte, så der sker frafald fra den levende Gud, ¹³ men forman hinanden hver dag, så længe der er noget, der hedder «i dag», for at ingen af jer skal blive forhærdet ved syndens bedrag; ¹⁴ for vi har del i Kristus, hvis vi indtil det sidste holder urokkeligt fast ved den tillid, vi havde i begyndelsen.	- Fare vild i hjertet Vi farer vild, når vi ikke kender Guds veje. Gud har vist os vejen. Sl 119,103. Det naturlige menneske er uenig! Naturligvis! Skal vi give Gud ret, må Gud give os et nyt hjerte, rense os og tilgive os. ... • Ez 36,25-26: ... renses, giver jer et nyt hjerte Ez 36,31: Så vil I huske jeres onde færd og jeres slette gerninger og væmmes ved jeres synder og jeres afskyelige handlinger. i min vrede Guds vrede: Salme 90,7.9.11 (Profeten Moses) Guds barmhjertighed: 90,13.14 <i>Og Herren gik forbi ham og råbte: «Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed. 2 Mos 34,6.</i> Salme 103,8-9: Vrede og nåde (Profeten David) Vrede og frelse (Profeten Esajas) • Es 5,25; 7,4; 9,11.16.18.20; 10,4.5.6.25. Es 12,1: Din vrede lagde sig. • Gud vredes ikke for altid ... Es 57,16 Personligt: ² Herre, straf mig ikke i din vrede, og tugt mig ikke i din harme! ³ Vær mig nådig, Herre. Sl 6 Kristus: Vredens bæger: Sl 75,9; Jer 25,15; Matt 26,39: Frelsens bæger: Sl 116,13; Matt 26,27 Dommen: Matt 25,31ff. og Markus 16,16. 1 Thess 1,10; 2,16; 5,9. ondt vantro: Disse to ord sammen. Jesus om alles hjerter: Matt 7,11; 12,34; 15,19 Hjerterne renses: ApG 15,8-9. Rom 5,5 ?? Hvordan undgå at der skal være et vantro hjerte? Forman hinanden. Forman: PARAKALEITE ~ paraklet ~ trøster ~ opmuntrer ~ hjælper ~ • Noa = Trøst (1 Mos 5,29) • Barnabas = trøstens søn (ApG 4,36) • 2 Kor 1,3-4 Syndens bedrag: David i Salme 32. Del i = andel i. Se, hvordan han har taget del i vort liv. Hebr 2,14.17. Han deler alt med os. ved den tillid ... = tillid, forvisning, forsikring. Det er ikke en følelse, men det er noget, Gud har givet

¹⁵ Når det hedder: **Om I dog i dag ville lytte til ham! Gør ikke jeres hjerter hårde som ved oprøret,**

¹⁶ hvem var det så, der havde hørt ham og alligevel gjorde oprør? Var det ikke alle dem, der anført af Moses var vandret ud fra Egypten?

¹⁷ Og hvem var det, han harmedes på i fyrre år? Var det ikke på dem, der syndede, og hvis lig kom til at ligge i ørkenen?

¹⁸ Og hvem gjaldt det, når han svor, at de ikke skulle komme ind til hans hvile, om ikke dem, der havde været ulydige?

¹⁹ Vi ser altså, at det var på grund af deres vantro, at de ikke kunne komme derind.

KAPITEL 4:

v1: Lad os altså være på vagt, så ingen af jer skal vise sig at være kommet for sent, da løftet om at komme ind til Guds hvile endnu står ved magt. For vi har fået det glædelige budskab forkyndt ligesom de, men ... de havde ikke gavn af det, fordi de ikke modtog det i tro, da de hørte det.

V3 For når vi kan komme ind, er det, fordi vi tror, sådan som han har sagt.

V7: Om I dog i dag ville lytte til ham. Gør ikke jeres hjerter hårde!

V9: Altså venter en sabbatshvile ...

V11: Lad os altså være ivrige efter at komme ind til den hvile!

V14: Da vi har en stor ypperstepræst ... lad os træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og fine nåde til hjælp i rette tid.

os. **Tillid:** forvisningen = det, der giver forvisningen: din dåb, Guds løfter, den hellige nadver. Holde fast ved den tillid – ved forvisningen, forsikringen.

1 Kor 15,1-4 og 11,23-26: Overleveret.

I dag: Hvornår holde fast? Dagligt. I dag. Lytte. Ikke nogen selvfølge.

Hvem var det så? Det er jo "hebræerne" – os!

Og hvem var det?

Og hvem gjaldt det ...

ALTSÅ: *vantroen* forhindrer.

III. Formaning og trøst

... altså

... fordi løftet står ved magt!

... for vi har fået det glædelige budskab forkyndt.

... fordi de ikke modtog det i tro

LYT DOG!

Der venter en sabbatshvile ...

Lad os være ivrige efter ...

Fordi vi har JESUS!

... lad os træde komme til Nådens trone, fordi vi har Jesus som vor ypperstepræst!

13,9: Godt at hjertet styrkes af nåden